

som efter den gældende Ordning fritaget for den særlige Konverteringsafgift.

Med Hensyn til den særlige Konverteringsafgift henvises til Gældsudvalgets Udtalelse om det berettigede i en Forhøjelse af den ved Loven af 16. December 1933 gennemførte Konverteringsafgift for Byejeendomme (Gældsudvalgets Betænkning Side 24—25). Disse Ejendommens Besiddere har tværtimod at være kriseramte kunnet høste Fordelen af, at Lejeforholdene har formet sig saaledes, at Ejendommenes Forrentningsevne har været stigende. En saadan Forhøjelse af Konverteringsafgiften (til 3 pCt.) tiltraadtes ogsaa under Sommerens Forhandlinger af 3 Partier i Rigsdagen (Socialdemokratiet, Venstre og det radikale Venstre).

Den forhøjede Afgift skal ifølge Forslaget erlægges saavel ved almindelige Konverteringer som ved Enkeltoverførelser af Laan til lavere forrentet Serie (Afdeling), der finder Sted efter Lovens Ikrafttræden. Halvdelen af Afgiften eller et Beløb, der omtrent vil svare til den Staten efter den hidtidige Ordning tilfaldende Afgift, foreslaas indbetalt til Statskassen. Ved Bestemmelsen i § 4 foreslaas der endvidere indført Konverteringsafgift af Hypotekforrentningslaan efter de i § 5 i Loven af 16. December 1933 givne Regler; denne Afgift foreslaas indbetalt i Statskassen og er altsaa Konverteringsfonden uvedkommende.

Med den foreslaaede Konverteringsgodtgørelse og den særlige Konverteringsafgift vil der gennemgaaende opnaas en noget større Fordel for Byejeendomme ved en Konvertering end under de nuværende Forhold, hvor Konverteringer dog i ret stort Tal er realiseret af Laantagere i Byerne. Konverteringsfondens Indtægter af Konverteringsgodtgørelsen og den Fonden tilfaldende Andel af Konverteringsafgiften vil overstige Fondens Udgifter til Konverteringspræmier saa meget, at der herigennem kan dannes en Reserve til Imødegaaelse af den med Konverteringen forbundne finansielle Risiko.

I øvrigt bemærkes, at Bestemmelsen i § 3 tager Sigte paa at sikre, at det for Forhandlingerne med Pengeinstitutterne om Konverteringens Gennemførelse ønskelige Lovgrundlag kan foreligge, samtidig med at Rigsdagens Indseende med Statens eventuelle Risiko i denne Forbindelse bevares. Bestemmelserne i § 2 tager Sigte paa Konverteringens tekniske Udførelse, idet det vil være hensigtsmæssigt, at denne foregaar forholdsvis hurtigt efter Lovens Gennemførelse og i hvert Tilfælde paa et saa tidligt Tidspunkt, at

en Opgørelse over, hvilke Kasseobligationer der skal indfries kontant, kan foreligge nogen Tid før Udbetalingssterminen.

Som nødvendigt Led i en saa omfattende Konverteringsplan som den her foreslaaede indgaar endelig den i § 12 givne Bemyndigelse for Handelsministeren til at nedsætte Indlaansrenten i Banker og Sparekasser for fremtidige Indlaan saavel som den i §§ 53—57 foreslaaede Afgift af Aktieudbytte, idet Obligationskurserne herigennem styrkes og Sænkningen af Renteniveauet yderligere fremmes.

#### Til § 5.

Bestemmelsen svarer til Bestemmelsen i § 1, sidste Stykke, i Folketingets Vedtagelse af Forslag til Lov om Landbrugets Gældsforhold m. m., Rigsdagstidende 1933—34, Tillæg C. Sp. 1743.

#### Til § 6.

Efter den foreslaaede Bestemmelse kan Laantagere, der — i hvert Fald for Tiden — ikke kan opnaa Rentelettelse gennem Konvertering, idet Laanet er et 3, 3½ eller ældre 4 pCt. Laan, opnaa en Afdragslettelse paa indtil Halvdelen af det Afdrag, der er beregnet pr. 11. December Termin 1934. I Tilfælde, hvor der paa Laanet hviler Terminsydelse, med hvis Betaling der er ydet Henstand efter Henstandslovgivningen, skal de Beløb, der indvindes ved Afdragslempelsen, dog fortrinsvis anvendes til Betaling af disse Ydelser.

#### Til § 7.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til § 3 i Folketingets Vedtagelse (Tillæg C. Sp. 1743) med den Ændring, der følger af, at Konverteringen tænkes gennemført samlet pr. 11. Juni og 1. Juli 1935.

#### Til §§ 8—10.

Bestemmelserne svarer i det væsentlige til §§ 4—6 i Folketingets Vedtagelse (Tillæg C. Sp. 1745).

#### Til § 11.

Bestemmelsen er en Videreførelse af Bestemmelsen i § 1 i Lov Nr. 174 af 16. Maj 1934 om Afvikling af Henstandsydelser i Kreditforeninger og Lempelse af Renten for visse Udlaan.

Ved Bestemmelsen i Paragraffens 2det Stykke foreslaas den i Lov om Tinglysning Nr. 111 af 31. Marts 1926 § 40, 4de Stykke, fastsatte Frist forlænget med et halvt Aar, for saa vidt angaar Kreditforeningernes